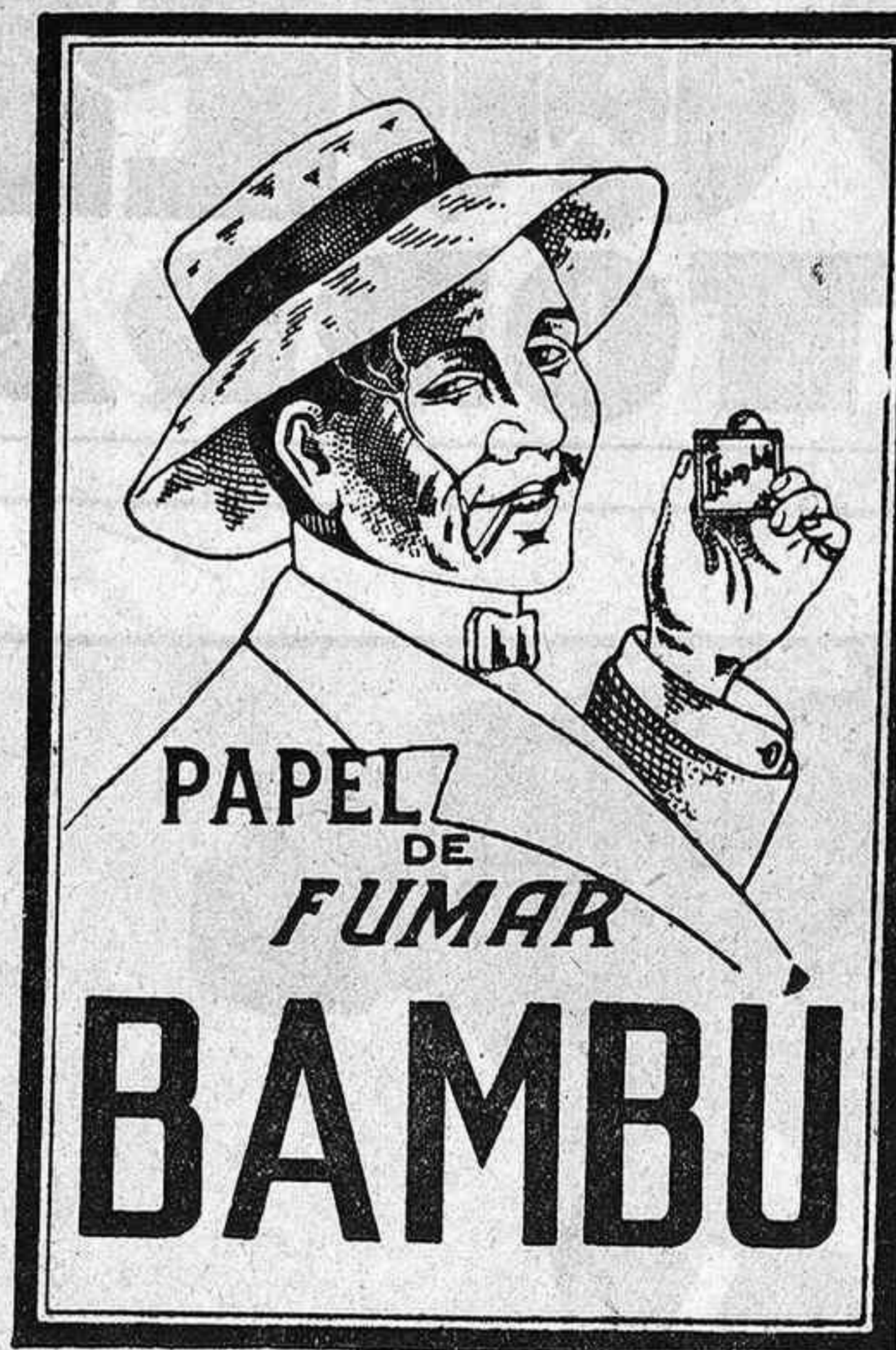

EL QUÈVILLA

de la TORRATONA

La Itàlia esportiva ha posat, al partit de Florència, la bota feixista.

VIES URINARIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinaries: *Blenorriagla* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uratrítis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *ruixos*, etc.; de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Caixes del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Pildores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal a perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatòria*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, *de la dona* i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventut, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sólvré, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebren gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desentrellament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTYL Especific de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la Feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pífu riglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fòsfors, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Duitrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Arrepentides, 8 - Tel. 21361

BARCELONA

Fora de Barcelona:

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

Vides de polítics

N veïnatge de taula de cafè ens ha donat l'anècdota que ens serveix per aquestes disquisicions.

Els veïns comenten el nomenament d'un tal Jaume Polo, per un alt càrrec polític.

Hem de confessar que nosaltres ignoràvem l'existència d'un personatge que portés el nom de Jaume Polo.

Per a situar la conversa hem de

dir que pel que escoltem els que parlen són lerrouxistes. Adhuc oïm llegir en veu alta uns te'egrames dirigits a Lerroux i a Guerra del Río, telegrams llargament comentats.

Poc més o menys hem pogut retenir el que deien aquests telegrams, redactats naturalment en castellà, que és com redacta sempre un perfecte lerrouxista.

"Ministro de Obras Públicas, Guerra del Río. En nombre numerosos fieles y jaimistas de esta Parroquia de San Pedro, felicitando'e nombramiento querido correligionario nuestro: Jaime Polo. No sabe leer ni escribir, pero listísimo para negocios. Dígallo Ricardo Soriano."

El que signa aquest telegrama és un tal Joan, o Pere, prevere. Capellà suposat, naturalment.

El telegrama, que hem transcrit de memòria, ens situa un personatge. Es tracta d'un que, vingut del camp carlí i jaumista, s'internà al lerrouxisme en el temps roigs d'aquest partit i que avui, quan el partit entra com a dintre una temporada quaresmal, preparatòria del repòs definitiu, rebia per evolucionista i home de trepijoc, la consagració d'arrepelament definitiva.

L'altra telegrama, oït llegir, deia: "A. Lerroux. O'Donnell. 4. Madrid. Protesto indignado desde el otro mundo nombramiento alto cargo analfabeto sacristán Polo. Guardo todavía acta notarial. Ricardo Soriano."

Per nosaltres aquest telegrama és de clau. Coses de partit de les quals no podem demanar aclaració, aclaració que ta' vegada no tenen, aclaració que tampoc no ens importa.

Semblant conversa de taula de cafè ens ha portat a preguntar-nos: què tindrà la política que enlaira gent absurda i que xafa gent de valer positiu?

Aquest Jaume Polo, motejat d'analfabet pels que d'ell parlen, amb anècdotes fantàstiques penjades a les seves costelles, és el cas d'un de tants que veiem situats sense que mai no us sigui possible esbrinar com es situaren. Repetim que els pocs apunts de vida demanats a la vida política, del qui oïm dir que és un analfabet enlairat, ens interessen únicament com a pretext de comentari.

Quants i quants polítics trobaríeu, fins entre els poderosos d'avui, que vénen de camps antagònics, que han servit les polítiques més diverses i que sempre e's heu trobat, els trobeu i els trobareu entre els triomfants, entre els que manen i ocupant sempre llocs ben retribuïts?

L'antecedent polític no existeix. La valorització política és una valorització molt especial. Fer de polític requereix facultats i virtuts ben contradictòries.

D'aquest Jaume Polo oïm que conten que havia malparlat amb ferotgia del senyor Lerroux. Fins asseguruen que un dia, amb un accent lleidetà, empeltat de modismes de Castella la Vella, desitjava vehement que "inchessin" a Lerroux en passar la frontera. Doncs bé, aquest Jaume Polo puja, i és el mateix Lerroux qui el sosté, malgrat conèixer-lo i malgrat tenir un pregon coneixement de les seves positives i negatives facultats.

Política farcida de Jaumes Polos, què pots fer? Política de clacaires i de grimpadors consentits, esperonats i utilitzats, on has d'anar sinó al teu fracàs complet?

Fer de polític no és generalment fer d'home de govern: és fer de cercador del que s'arreplega. Els polítics—ens referim a bona part d'ells, naturalment que no a tots—, són germans dels cercadors d'or de l'Alaska. No van a la sorgent de la font per l'aigua, hi van per l'or que arrossega. Aquesta concènció política és la que permet les companyies més heterogènies, les ajudes més sorprenents, les fusions més escabellades, les amistats més immorals; els contubernis més escandalosos.

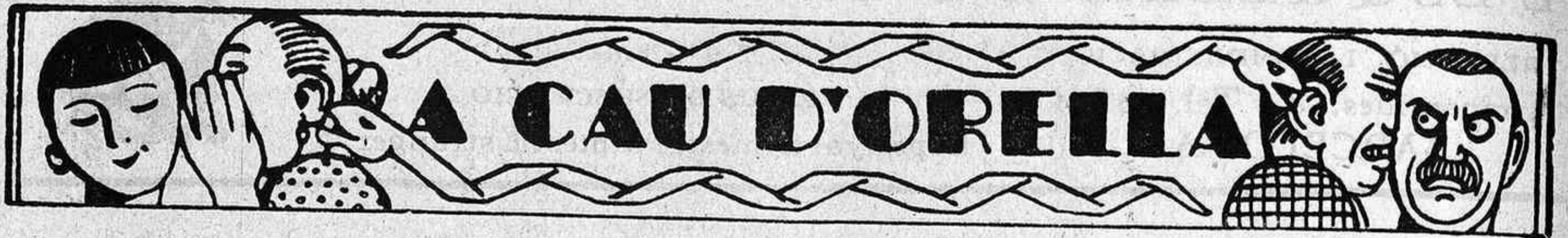
A ningú partiu arment no se li ocurriria posar un analfabet davant del negoci propi. Políticament un analfabet, un murri, pot dirigir part dels destins d'un poble, pot tenir a les mans l'organització d'un Estat.

Mentre els veïns de taula de cafè enumeren i amunteguen dades i fets d'aquest Jaume Polo; mentre oïm barrejar noms i fets inversemblants i escruixidors, altres noms, altres vides polítiques, passades i presents actuacions i solidaritzacions, se'ns precisen i em colpeixen.

Un amic que seu al costat nostre, i per a' quan encetem aquest comentari, ens diu amb un riure mofeta que els temps d'un Campanella i d'un Tomàs Moore—mestres d'utopia—, eren passats. "Els polítics són homes com els altres"—ens diu l'amic.

I aquesta frase és 'a que marca bé la nostra discrepància. Té dret un polític a fer d'home com els altres, a *utilitzar* la política per a fer d'homes encara més que els altres, bon tros més que altres?

En política s'accepten freqüentacions, ajudes i amistats que no s'acceptarien a la vida pivada!

COSES D'EN PIC I PON

Pic i Pon sempre està de moda.

Ara fa poc publicava una allocució seva a les planes excelses de l'òrgan oficial del lerrouxisme a casa nostra:

"El momento actual lleno de agravios para nuestro Partido en esta región madre del Partido Radical, la región más amada por el Partido Radical; a región sobre la que ha vertido todas las concesiones el Partido Radical."

Això ens fa recordar una anècdota remota dels primers temps polítics del senyor Pic i Pon.

El senyor Pic i Pon feia el seu primer míting i era postulat per una regidoria...

Hi ha qui recorda encara la seva aparició a la tribuna pública, la seva paraula vacillant i el seu primer programa administratiu a l'Ajuntament de Barcelona.

Traduïm del castellà a lo Pic i Pon:

"Tinc poques paraules, senyors, però tinc... fets... Si em porteu a l'Ajuntament, juro amb totes les meves forces que aniré allà a venjar els desastres de Cavite i de Santiago de Cuba"... (Ovació sorollosa).

El senyor Pic i Pon—riquíssim,—segueix encara ven-

jant aquests desastres, quan retreu els agravis que Catalunya fa al Partit Radical.

"La región madre del Partido Radical; la región más amada por el Partido Radical"...

El senyor Pic i Pon devia afegir-hi: "la región llargament mannyida, por el Partido Radical!"

MES COSES D'EN PIC I PON

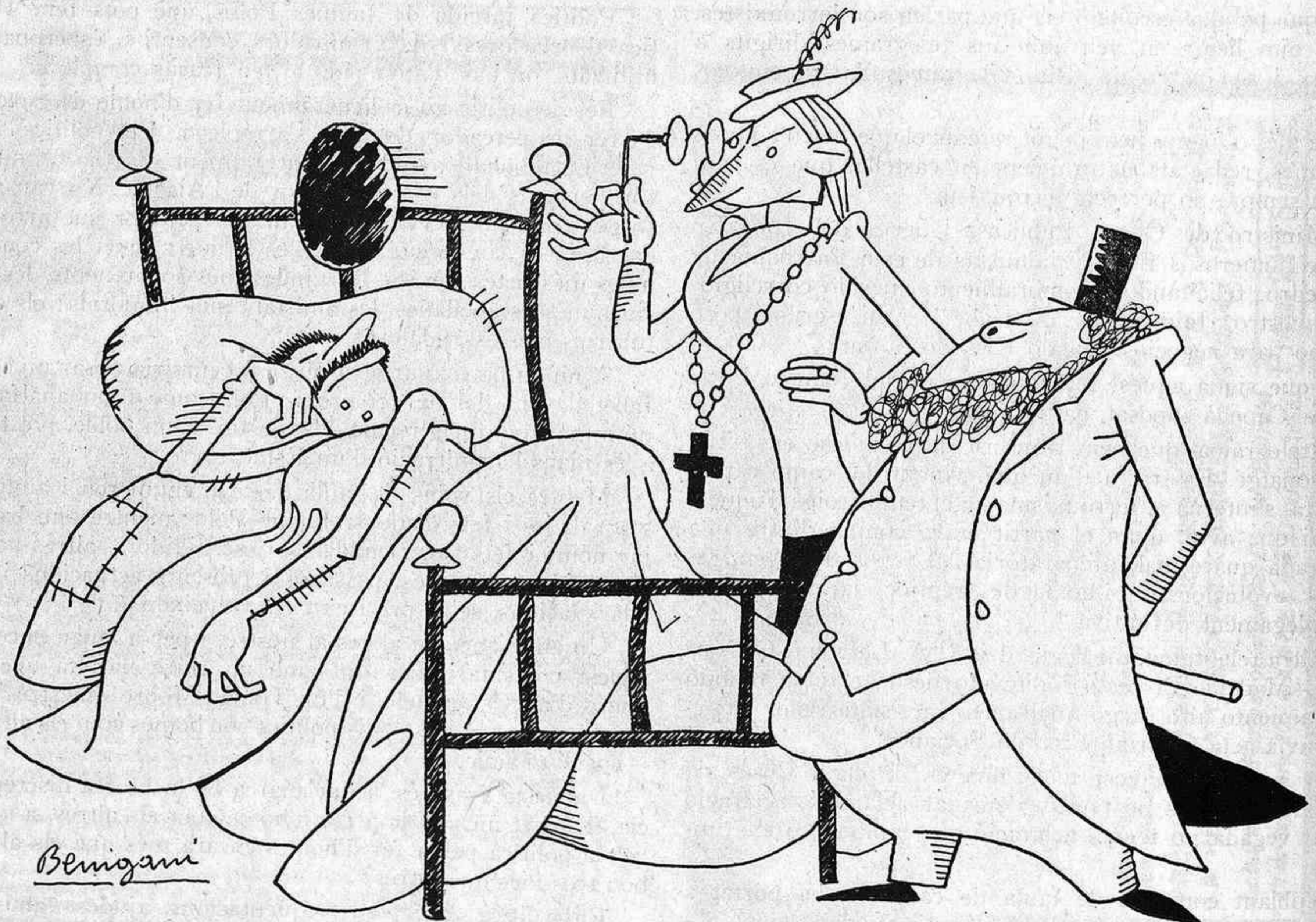
El senyor Pere Figueres ha estat sempre un home amb criteri propi dintre del Partit Radical. Ha vist moltes coses i s'ha allunyat de moltes altres.

Un dia, després d'una reconciliació d'en Pere Figueres amb Lerroux, en Pic i Pon que actuava d'Alcalde "occidental"—són paraules d'ell,—va voler abraçar oficialment al senyor Pere Figueres.

I va dir-li: "Todos debemos regocijarnos. Hoy vuelve al hogar ese "hijo prodigio" que es el señor Pedro Figueras."

EXPOSICIO DE PRIMAVERA. III VISITA

La nostra tercera visita ha estat una visita curta: es podia dir una visiteta.

Benigani

—Vols que vingui un capellànet i que el combregui?
—No,estic per òsties.

Anna Aguilera: Pintura de sanatjo!

Antoni Canadell Moragas: Un nu "Placidesa" que no arriba a ésser plàcid. Un altre nu, embolicat. La frescor que no tenen les nueses que pinta Antoni Canadell les té el seu paisatge "Camí d'Horta".

Conxita Boter: Un paisatge de Sant Andreu de Llavanas que recorda els fideus a la cassola.

Pere Daure: Un bon paisatge de ciutat. Flors que tenen un color amb vida.

Pere Flores Garcia: No sabem que dir-ne. Es un original que no ho seria si no hagués existit l'originalitat dels altres.

Francesc d'A. Galí: Una porpra violent i uns pits que semblen cuits per la brassa de la porpra. Totes les nostres preferències van per la Natura Morta.

Rafael Llimona: Un home i una dona que ens mostren que han begut algun licor rar. Ell va de frac. Ella llueix els pits. Vora d'ella una cortina embriagada. Un cocktail pictòric de barman sense títol.

Pasqual Rodès: Retrat de senyoreta. Suposem que la propietària n'estarà contenta.

Josep Pujol: "Vora del Fluvià". Molt bonic. Visió de pintor.

Joan Serra: Pintura un xic massa brumida. Moltes qualitats.

Josep Soler Diffent: Detalls genials. Conjunt de pastisser. Colors idèntics i monotonia cebrada.

Antoni Ramon González: Molt bé! Ens hem parat davant de l'escultura per la escultura mateixa, no pel nom de l'escultor que ens era desconegut.

Esnest Maragall: Dos extrems: Karin i Pomona. Un vot favorable i un contrari.

Josep Clarà: El Mestre Josep Clarà!

Ramon Marinello: Parella de ball. Jurem que mai no guanyaran cap campionat.

Joan Rebull: Ai aquell cap amb ulls de vidre! Egipcí? Rebull ens enganya.

Josep Viladomat: Bé. La Junta de Museus li ha adquirit una oba. Ens plau més la no adquirida.

Martí Llauradó: Té força. El bust de nena és ple de joventut.

Carles Collet: Mig en plata i mig en xavalla. El retrat en bronze un xic figa.

Pere Jou: Si tinguéssim diners voldríem que la nena de casa l'esculpis en Pere Jou.

Enric Casanovas: Un cap de noia magnífic, admirable plenitud.

Enric Bassas: Bé! Bé! Bé! L'escultor Llauradó quan era petit era més escultòric que ara.

Antoni Casamor: Escultura corrent.

ELS QUE VAN A DEMANAR

Els que van a demanar gairebé sempre són la mateixa amabilitat.

L'altre dia el senyor Antoni Ventós va rebre la visita d'una comissió de cotxers.

E's comissionats lluien les millors gales i portaven uns capells forts que feien entendre.

—Seguin—va dir-los amablement el Regidor.

Un d'ells, en asseure's, va deixar el seu capell fort en el seient del Regidor, el qual, no adonant-se'n, es va seure damunt del "tarot", i el deixà fet una coca.

—Ai, perdoni.—feia Antoni Ventós, apesarat i disculpant-se.

—No hi fa res. Al lloc d'aquest capell un altre. L'im-

portant és que vostè no s'hagi fet mal. No s'ha fet mal en aixefar-lo, senyor Ventós?

D'UN TAL JAUME POLO

El tal Jaume Polo, el nom del qual ha sonat aquests dies amb motiu d'una bona tallada que li ha donat el partit radical, és una mena de Pic i Pon.

Un dia, en un míting, feia l'elogi del senyor Sedó, i deia al poble que l'escoltava; El tal Jaume Polo ho deia en castellà i en castellà ho reproduïm per a no treure-li sabor:

—“Hay muchos obreros que muestran con orgullo los callos que tienen en las manos y en los pies. El señor Sedó los tiene a la cabeza de tanto cavilar y ni la suerte le queda de poder mostrar esos callos tan auténticamente gloriosos!”

Compadim el senyor Sedó. Veritablement és una dissort no poder ensenyar les callositats que l'estudi i la cavilació li han fet al cervell.

UN SECRET QUE DIVULGUEM

Saben pocs que el senyor Ferran de Segarra prepara els seus millors discursos passejant pel carrer.

Els de la Lliga ho havien ensumat un xic. Ara ho divulguem nosaltres.

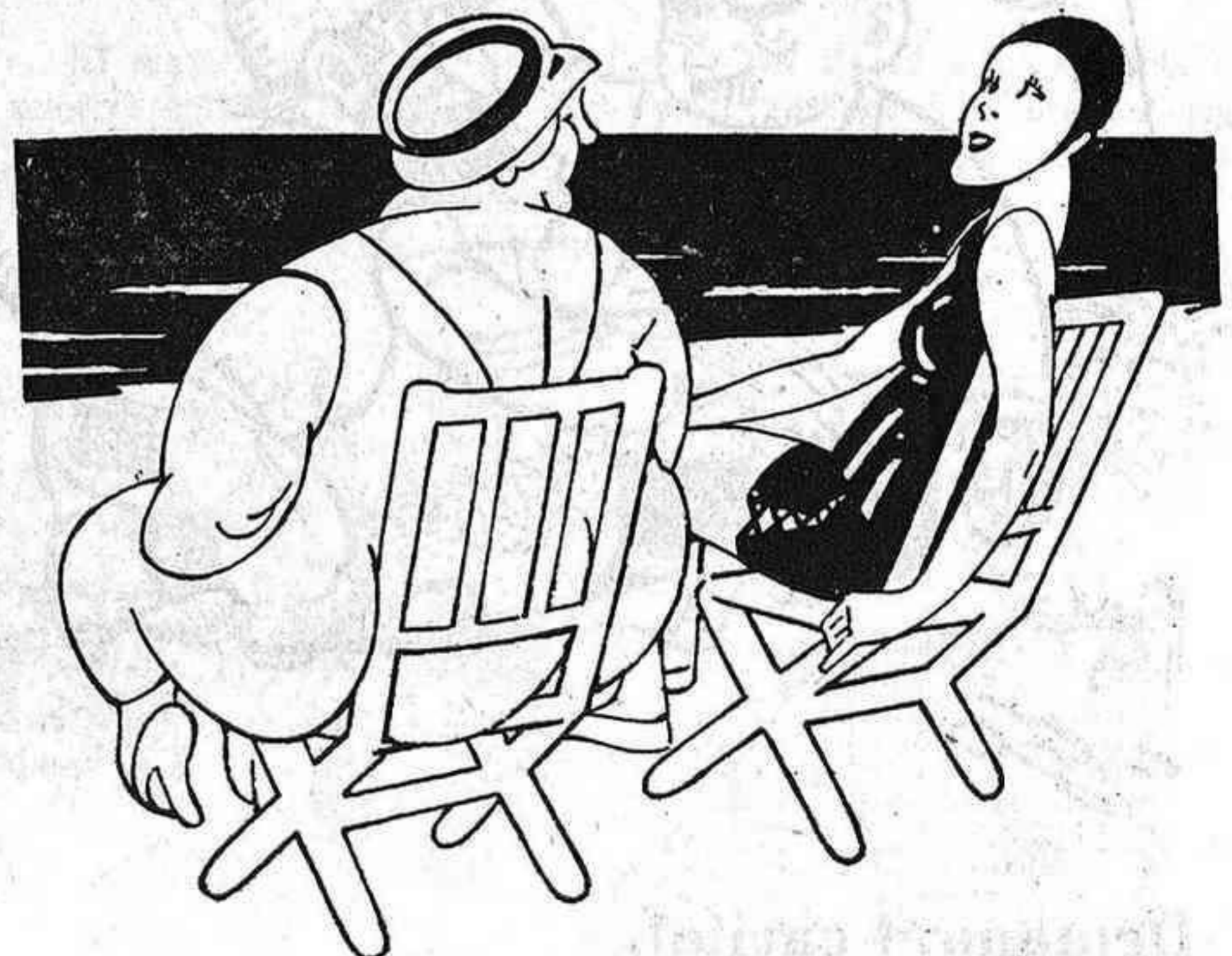
En un dels darrers plens Consistorials el senyor Ferran de Sagarra féu una llarga peroració. Després d'un seu paràgraf alambinat i ple d'entortollics, Xavier Calderó s'apropà a l'orella d'en Josep Codolà i va dir-li:

—“La construcció d'aquest gran paràgraf deu costar a Ferran de Sagarra un parell de sabates!”

El secret s'anava divulgant. Nosaltres el divulguem d'un tot.

Volem que la ciutat s'assabenti que l'eloqüència del senyor Sagarra no és tan fàcil com sembla a primera vista. Els sacrificis que aquest senyor fa per la Ciutat el menen molt sovint a fer visites a uns establiments que porten el sel mateix cognom.

I ara, amb sessions sense micròfon i política bugadera, menys mal! Abans l'eloqüència del senyor Segarra li costava en sabates un ull de la cara.

—Com és que el papa té tanta por de banyar-se?

—Es perquè no pot sofrir les balenes.

GLOSSARI

SOMNI D'UNA NIT D'ESTIU

No trigarem gaire a saber quina de les empreses concursants s'emporta la subvenció assenyalada per a estimular les representacions normals de teatre català. Tres han estat, com les filles d'Hèlena—i no ho diem amb cap mala intenció,—les empreses disposades a sacrificar-se pel teatre pairal mitjançant el reforç de les vuitanta mil pessetes atorgades, ampliadetes a cent mil. En veritat, ens creïem que haurien estat més els qui haurien picat l'esquer.

Els qui han viscut de prop o de lluny la vida singular del teatre, saben prou que els qui mouen i el componen acostumen a fer més bé la comèdia al carrer que a les taules i que en els safareigs de murmuració coneguts per

Demanant caritat.

- Senyoret, fa dos dies que no menjo res.
- Doncs miri vagi fent broma amb l'estómac, ja veurà el que li passarà.

“cercles” o “medis” teatrals, la imaginació creix i la fantasia bull que és un gust. Es curiós de veure com una cosa tan abstracta i imponderable com el teatre i que, en canvi, necessita per a viure i manifestar-se, realitats comptants i sonants, és de sempre un camp obert al conreu de totes les exaltacions i fantasmagories.

Ara que som a les envistes de l'estiu i que hem entrat ja al temps de la nyonya, la mandra de pensar per compte propi ens ha aconsellat de reportar una conversa delirant i absurda entre gent de teatre, sorpresa, com si no escoltàssim res, entre glop i glop de Walsheim.

Hom parlava de la propera temporada de teatre català i de l'escàs nombre d'aspirants a la subvenció de la Generalitat. Tot seguit va sortir la malícia i el joc mai no envellit de buscar cinc peus al gat.

—Oh!—deia un dels interlocutors—. Es que els innocents concursants han fet el met, mentre els peixos grossos es reserven. Poar a molt ve ésser que el concurs no fos res més que una exploració i que nom anes a la llarga a la realització d'un pla ambiciós i de gran envergadura.

—...?

—Sí. Es tracta de fer una cosa grandiosa, no vista mai, espectacular, “kolossal”, com deien els alemanys. Aquell “Teatre del Poble”, que semblava mort i enterrat abans de néixer i que havia de donar representacions populars que haurien costat cada una un ull de la cara, torna a cuejar amb els mallors averanys.

—...?

—Possibilitats econòmiques? Manca de preparació o d'entrenament? Necessitat de fer la viu viu amb modestia però amb continuïtat? I que en vas d'errat d'osques! La mitja dotzena de senyors imprescindibles que acaparen tots els càrrecs, porten cri en totes les processons i formen part de tots els comitès i patronats, han decidit que el teatre català l'han de salvar precisament els qui no entenen res en teatre.

—...?

—De moment, beu-te aquest ou. Com que el teatre català no ha comptat mai amb cap bon director (això de Tutau, Enric Giménez, Jaume Borràs, etc. etc., és una jaldòrnia), se n'anirà a buscar un d'estranger que ens ensenyi a fer i presentar les comèdies. El menys assabentat en afers teatrals, per tant el més savi, insistia que fos nomenat el gran Firmin Gémier. S'assabentà amb sorpresa que feia alguns mesos que havia mort. Llavors hom decidí conferir l'encàrrec a un excellent actor argentí, Rivera de Rosas, el qual hom diu que posa certs obstacles, puix que tem que se'l mengin a picotades.

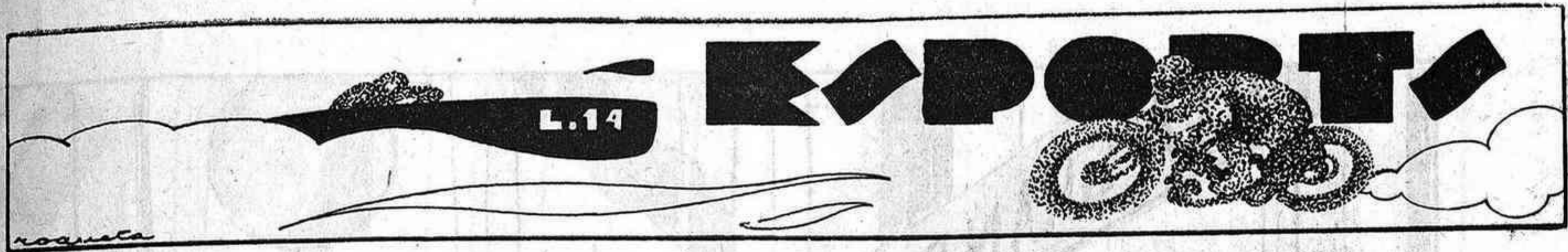
—...?

—Que exagero? Et diré més. Adhuc hom té la confiança de fer venir una russa a bon preu.

.....

Ens vam aixecar, després de convèncer-nos que no havíem repetit la beguda. En arribar a casa ens vàrem posar el termòmetre. La temperatura era normal. No es tractava més que d'un somni de nit d'estiu dels endimoniats garlaires.

PANICAL

Cronòmetre

DESPRES DE LA GESTA D'ITALIA

No ha succeït a Itàlia res menys del que hom temia. Els italians són finalistes per obra i gràcia del "feix" d'injustícies que ha calgut emprar per tal de fer possible el triomf de l'equip feixista. Arbitres, organització, tot s'ha inclinat davant la influència de l'alta política dictatorial que impera a Itàlia i els equips que han pres part a la Copa Mundial han passat per la pedra saludant feixísticament.

Però als qui movien la influència política i tenebrosa que ha mogut com marionettes els infeliços que han concorregut de bona fe a la competició, els ha sortit en bona part el tret per la culata.

Els acaronyaven embadalits la idea de una final italo-alemanya. El campionat del món hauria servit de pretext per a convertir la final amb una manifestació de les dictadures d'Itàlia i d'Alemanya sota la presidència del dictador italià i la representació del dictador alemany.

Quina llàstima! Tant que haurien fet riure!

El fet d'incloure l'equip d'Alemanya amb els de primera sèrie, sense tenir mèrits per una tal cotització venia a preparar el camí perquè Hitler arribés a la final. Itàlia comptava amb ésser fàcilment finalista, jugant als camps italians, i esperava que Espanya, l'equip os, perdria davant Brasil.

Ah! Quin espectacle apoteòsic! Quina demostració de potencialitat la dels dos equips representatius de la màxi-

ma pedanteia dictatorial si la sort i els àrbitres haguessin fet possible l'encontre! Alemanya i Itàlia haurien palesat que la perfecció de les races sols s'assoleix a l'empar de la creu esvàstica o de la camisa negra mussolinesca.

Però Alemanya ha caigut perquè no era just que trobant-se encara a les beceroies del futbolisme, assolís l'honor d'una final on Austria, Argentina, Brasil i Espanya, haurien pogut arribar amb més mereixements que ella.

L'equip d'Itàlia sí. Sols a Itàlia, perquè jugava en camps d'Itàlia, jugarà la final. Però Espanya, moralment, ha palesat al món sencer que per damunt de brutalitats, coaccions i altres excessos, mereixia fer el camí que l'escamot dels Borgies ha fet emprant el verí, el punyal i altres armes renyides amb l'esportivisme.

I ara... a refer el nostre futbol nacional. Que deixin de barallar-se a Madrid els representants de les regions espanyoles amb la Ponència centralista. A l'equip d'Espanya hi havia homes de totes les regions i cal fer futbol per tal que Espanya pugui comptar amb un equip que sigui la representació d'una germanor viva i d'un esperit de comprensió que permeti l'engrandiment del futbol hispànic. Que la gesta de la selecció a Itàlia sigui com un tractat de pau, frontera endins.

Entenem-nos primer a casa. Després, quan vingui una altra competició mundial alemanya, o mundial italiana... els direm que s'ho facin.

AQUELL

Altaveu indiscret.

En Bosch té una fractura de menisc al genoll esquerre. Els italians varen guanyar per K. O., però la victòria els hi deu pesar a la consciència.

El "Barcelona" segueix en pla d'adquisicions. Hom diu que ha posat els ulls en el defensa Portabella del Martinenc i que hi ha també qui li plau més, en Bartomeu del Terrassa.

Estem veient que si rumien gaire, vindrà alàgun club de fora i quan menys s'ho puguin creure, se'ls emportarà tots dos.

El diumenge, dia 17, vindrà l'equip del Brasil a jugar amb la selecció catalana i hom diu que s'estan fent gestions per tal que jugui en Llàngara de davanter centre i algun altre jugador de la selecció espanyola, al nostre equip.

Demanam un seient de primer rengle.

La tornada dels nostres jugadors o els efectes del feixisme italià.

Desmenjament de consuetud

Aquesta setmana estic força animat. La meva muller, dies ha, fa ostentoses manifestacions de desgana. Això que per a molts marits—i en dir marits, em refereixo als marits modèlics que tenen del matrimoni un concepte elevadíssim,—fóra un motiu de profunda preocupació, a mi, que sóc precisament dels qui presumen de modèlics, em produeix un cert pessigolleig de satisfacció, una mena de fruïció com si em passessin un berriscol de ploma per darrera l'orella.

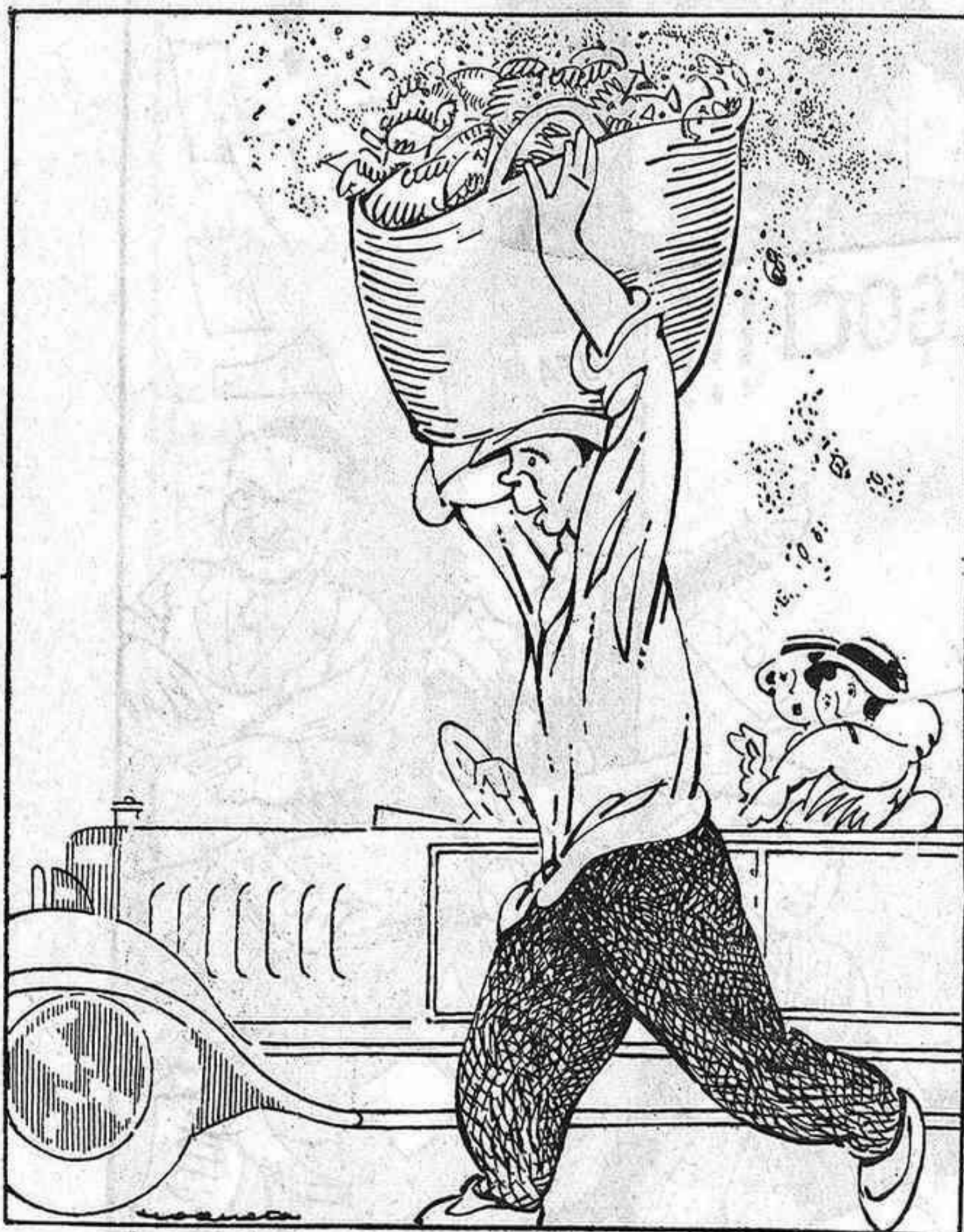
SINAL-LAGMATIC I BILATERAL

Aquesta disciplina que tinc per la susdita desgana de la muller, que amb seguretat causarà una persistent estranyesa a molta gent, no és altra cosa que un cas d'aquells que en Rovira i Virgili adjectiva de sinallagmàtics i bilaterals.

Aquesta manca d'entusiasme a l'hora de l'àpat, és una figura retòrica, és un eufemisme que la meva esposa empra per dir-me que té ganes d'anar a prendre les aigües, que se li ha iniciat una irresistible propensió per a anar a estiuemar; en poques paraules: que comença a sentir cançament de tants mesos de matrimoni i de vida patriarcal sense interrupció.

VACANCES CONJUGALS

Encara que faci aquestes declaracions, no és pas que m'agradi de trencar la girada a les aspiracions ben com-

L'amo del carrer.

A qualsevol hora del dia aquest minyó escampa la seva perfumeria pels carrers de la ciutat sense que ningú li digui res.

Les notetes de la Lliga.

Manera com la Lliga va escriure la darrera nota en la qual demanava dissimuladament el «PODER».

prensibles de la meva cònjuge. Comprenc que estigui fatigada de tant de matrimoni, i que reclami unes vacances. Val a dir, per això, que si ella no hagués tingut la desgana, de segur que l'hauria tinguda jo.

Es potser aquesta, la raó primordial perquè els dies d'estiu a Barcelona són tan deliciosos, i potser més que els dies, encara ho són les nits, aquelles nits que ens fan reviure la llibertat del nostre fadrinatge i aquell impertèrrit i enyorat noctambulisme.

LA NENA TAMBE ES RABASSAIRE

Si no fos que estem esperant que la nena acabi la collita de carabasses que conrea durant tot l'any a l'Institut Balmes, a ben segur que aquesta desgana hauria esdevingut més prematura; però la meva muller té el suficient talent i l'abnegada resignació per a endrapar a cremadent fins que comprèn que la recollecció de tan costós fruit està a les acaballes.

A Barcelona, a l'estiu, s'està massa bé. Les senyores no estan a pler estant a pler. Per elles la vida és un neguiteig, i no es saben sortir de la rutina. Quan la vida a prop del mar és una delícia, no la poden suportar i s'han d'empescar una desgana fictícia per a procurar-se les inclemències i incomoditats de la vida rural.

CANDOROS

Urquinaona. — “El difunto Christopher Bau”, de la Metro Goldwyn Mayer.

El nom de Maria Dressler sempre és una garantia d'interpretació, com també ho és el de Lionel Barrymore, els dos principals intèrprets del film “El difunto Christopher Bau”, que passen a l'Urquinaona.

Maria Dressler és una gran actriu. Les seves realitzacions s'obliden difícilment: Qui no la recorda en “Emma”?

“El difunt Christopher Bau” és una barreja de sentimentalisme i mordacitat, d'ironia i d'humor. Maria Dressler hi passa posant a tot moment de relleu la situació, subratllant i valoritzant la originalitat de la pel·lícula.

Colisèum. — “La Mujer Acusada”, producció Paramount.

Un iot, sojorn d'aristòcrates, una novella d'amor, una dona bojament enamorada, unes escenes de gran món i d'intriga, un repartiment al cap del qual trobem Nancy Carroll i Gary Grant.

“La Mujer Acusada”, vinguda a les darreries de la temporada cinematogràfica, és una pel·lícula de relleu. Té elegància, moviment, situacions i bona fotografia.

En el repartiment del film no podem deixar d'esmentar el nom de John Halliday.

Fèmina. — “Triángulo de fuego”, presentada per “Atlàntic” Film francès.

Argument mediocre de criminalitat. Interès de novella de folletó.

El cinema es repeteix massa.

Juguen “Triángulo de fuego” Jean Angels, André Roane i Renee Heribel.

Esmentem els protagonistes de la cinta. Joc regular.

Capitol. — “Los Conquistadores”, de la R. K. O., distribuïda per la S.I.C.E.

Nordamerica s'oblida moltes vegades que el mercat dels seus films és mundial.

Quantes pel·lícules ens ha fet veure que narren l'epopeia dels conqueridors del segle passat?

! Moltes! Massa!

Això, com a lliçó d'història i de patriotisme, pot anar bé pels Estats Units. Fora d'aquesta terra, la repetició de films herois aventurers i de trens que s'obren pas entre obstacles i lluita, cansa.

“Los Conquistadores”, amb Richard Dix al davant, no és pas un film dolent. És un film repetit i, per tant, monòton.

Fantàsia. — “Te quise ayer”, film de la Fox.

Film sentimental de bona llei, realitzat per Henry King.

La primera part de “Te quise ayer” te encerts extraordinaris de tècnica i de direcció. La segona part decau un xic.

Malgrat tot, el film és de qualitat i ens mostra una Elisa Landi, més artista que mai, si és possible, i un Warner Baxter ple de fuga i de força.

Cal esmentar la partitura d'aquest film. Les melodies de “Te quise ayer”, ambienten líricament les situacions i els paisatges. Són del més encertat que pugui trobar-se.

NOVES

González Marín ha portat el seu art de dir versos al cine Urquinaona.

González Marín sent el que diu i fa sentir-ho. Ultra aquestes qualitats té la de saber escollir.

Maurici Chevalier. Tornarem a veure'l en un film Paramount: “La faisó d'estimar”.

Maurici Chevalier és un autèntic actor de films d'estiu. Les faccès d'amor que plasma i xiula ens fan l'efecte d'un granissat.

Notes de cine. — Us fan gràcia, moltes vegades, per les nimietats que divulguen.

Els que les escriuen tenen una mentalitat especial: mentalitat un xic de Cuenca.

Vegeu: “Dorothy Dell, jove actriu de la Paramount que s'ha iniciat amb gran èxit amb “L'Angel dels molls” (Warf Angel), no es dona importància malgrat pertànyer a una família de rànica noblesa del Sur dels Estats Units.”

A qui pot interessar una nova semb'ant? Si descomptem algunes nenes de reunió nocturna de cadires de Passeig de Gràcia, a la resta de Barce'ona què li ha d'importar que Dorothy Dell no es doni importància en els estudis de Hollywood?

La filmació de Nanà, presentada a Londres amb el nom de “La senyora dels boulevards”, ha donat un èxit a l'actriu russa Anna Sten.

El canvi de nom de la pel·lícula significa que Londres té la mateixa característica hipòcritament puritana de sempre.

Les obres de Zoia es poden veure filmades sempre que portin canviat el títol.

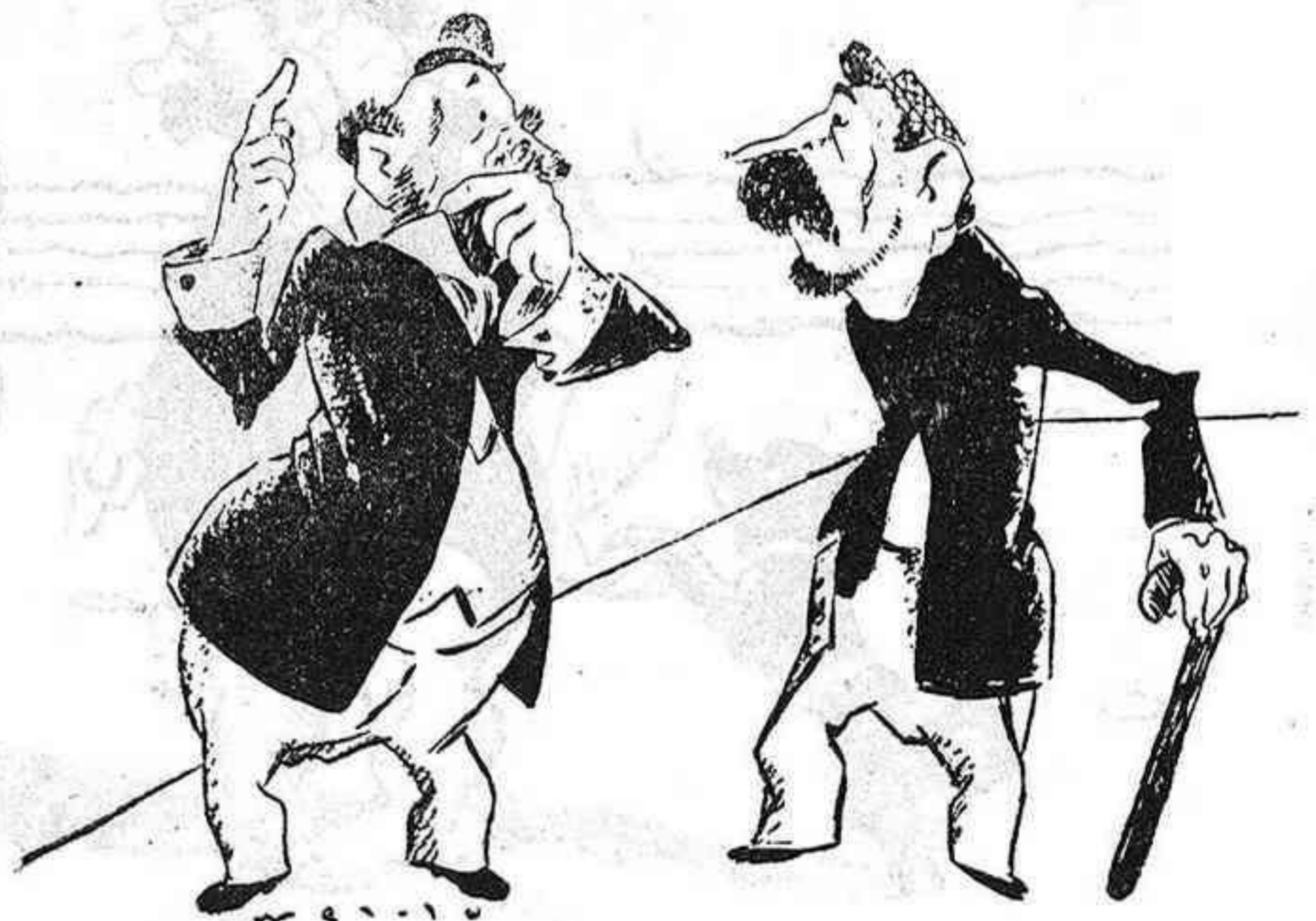
“Naná” seria immoral. “La senyora dels boulevards” dissimula. Sombra màrtir d'Oscar Wilde!

Una actriu molt bonica i molt jove, Francis Drake, ens serà presentada amb una pel·lícula d'ambient espanyol: “Suenen el clarín”.

Senyors directores de pel·lícula ianqui, no podrien deixar d'una vegada els temes espanyols? Vostès creuen que allà, en terres d'Espanya, no hi ha res més que braus, torejadors i clarins, i Espanya té altres coses. Sobretot han de tenir en compte que les seves pel·lícules vénen a Catalunya, i que Catalunya n'està tipa de clarins, de braus i de torejadors.

Hollywood fa treballar Carles Gardel, Caterina Bàrcena i Rosita Díaz.

Gardel seguirà cantant tangos. Caterina Bàrcena fent mamàs alegres, Rosita Díaz fent ingènues entre cursis i balladores de rumbes aristocràtiques.

L'un.—Mira si és estalviador en Tomàs, que a l'hivern s'escalfa el bany amb una espelma.

TELÓ ENLAIRE

NOVES

Entrem a l'estiu. Teatre Català: tancat! Pas de companyies madrilenyes.

Companyia que cal anar a veure: Xirgu i Borràs.

Repertori amb cara i ulls. Una obra bona de Benavente: "Ni al amor ni al mar". Una obra magnífica d'Alexandre Casona: "La Sirena Varada".

Teatre Barcelona: claveguera del madrilenyisme monàrquic. La E. M. E., de Muñoz Seca.

Principal Palace. Las Mujeres del Zodíaco. Margarida Carbajal s'hi llueix. Presentació bona.

Tres empreses han aspirat a la subvenció de la Generalitat.

Sabem noms d'actors presentats en el plec Fernández Burgas. Teatre Romea:

Josefina Tàpies, Rafel Bandera, Maria Morera, Angela Guart, Emma Alonso, Antoni Gimbernat, Pere Ventaiol.

Sabem noms d'actors presentats en el plec que signen conjuntament Mercè Nicolau i l'empresari del Poliorama, senyor Enric Aluges:

Josefina Tàpies, Mercè Nicolau, Rafel Bandera, Pere Ventaiol, Elvira Fremont, Roser Coscolla, Ramon Martori, Enric Giménez. Ens quedem amb Mercè Nicolau.

No cal oblidar una gran actriu: Enriqueta Torres. Ni un gran actor: Enric Lluelles.

Tampoc s'ha d'oblidar Just Gòmez, Joan Sunyer. Citem també el nom de Joan Cumelles.

Josep Clapera, segons noves, seguirà davant de la magnífica companyia que l'acompanya en l'actualitat.

Concepció Casals, Visita Lòpez i Josep Clapera fan un trio formidable.

Porten també Maria Lluisa Mir i Joan Cabré, valuosos elements.

Altres noms que no s'han d'oblidar: Pepeta Fornés. Empar Ferràndiz Martí.

Catalunya compta amb un conjunt de gran actrius i actors. Llàstima del poc esperit de lluita i renovació que senten.

Eden Concert. Espectacle de varietats.

Era hora que una empresa fugís del music-hall ínfim per anar a les varietats.

La nova empresa de l'Eden Concert presenta artistes de solvència: Lucy Clory, artista argentina remarcable, Trio Gil, unes germanetes que canten i ballen a la perfecció; Mari-Chelo, bona parella de ball espanyol. Pitars, un tirador que ho fa molt bé; les Millets amb l'emocionant plataforma de la mort; Juanita de Cartago, acompanyada de la bella Lolita i de Consol Herèdia. Presentació rica; boniquesa; facultats. Burlakov i Frida, ballarins russos ben àgils o força russos.

A l'Eden Concert s'hi passa una bona nit.

Raquel Meller passa pel Teatre Novetats. La Llegió d'honor l'ha tivada un xic. Damunt la frescor d'abans hi posa el seu roig la cinteta honorífica.

—Veritat que les dones a dintre l'aigua són més delicioses?

—Sí, almenys un reposa una mica de veure'ls les cames.

ESQUELLOTS

Han estat a Barcelona, en funció oficial, els senyors Iranzo i Guerra del Rio, ministres del Govern d'orxata i xufles que regeix els destins d'Espanya durant la temporada d'estiu.

Contràriament al que molts es creien, no han vingut per a signar la cessió del castell de Monjuïc a la ciutat.

Dos revisors de la Companyia del Nord—aquesta companyia que tantes deficiències té en el seu servei—s'insolentaren amb un agent de policia de la Generalitat.

Això no és grosseria, és fòbia catalana? Sigui el que sigui, caldria que la direcció de la Companyia procurés corregir-ho.

El que s'ho ha pres ma'ament és el senyor Lerroux. Ha cregut potser que no fa bonic que e's nets, o els que en tinguin la categoria, escoltin certes coses que hom ha encaixat impassiblement durant trenta anys, i ha portat l'afer als Tribunals. Ja ho diu la dita: "A la vejez viruelas..."

Com anàvem dient, el senyor Lerroux s'ha querellat contra el ciutadà Granier-Barrera i el jutge, que tenia remordiments de consciència per tants atracadors i pistolers que hom ha deixat anar, va acordar l'empresonament sense fiança del senyor... Lerroux? No; del ciutadà Granier-Barrera.

L'obertura del Parlament.

- I aquests que esperen per a entrar?
- Ja ho podeu pensar: que es desfaci tota aquesta nuvolada.

El senyor Guerra del Rio, conegut a bastament a Barcelona, seguint el vell costum de fer la trena als xinesos lerrouxistes, va dir, sense tornar-se vermell, que els catalans deviem l'Estatut a Lerroux, que és el seu millor defensor, i que un Conseller de la Generalitat de Catalunya li havia confessat que des que Don Lacandru va deixar la presidència del Govern, Catalunya està perduda.

O el senyor Guerra del Rio estava de broma o el Conseller confident és un humorista formidable.

Cafès del Brasil PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafès
del Brasil
Són els més fins i
aromàtics

CASES BRASIL

BRACAFE

La Fàbrica de NEVERES «GLACIAL»

Ven baratíssim directament al consumidor

Inmens assortit de neveres superiors per a tots els usos des de'ls preus més infims, i de mínim gasto diari de gel. (Des de 10 cèntims)

Benet i Mercadé, 26

(tocant l'Estació de Gràcia i el Teatre del Bosc)

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries - Matriu - Sífilis
Impotència - Diatèria - Raigs X

Director: Doctor J. RIU

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

Diumenges, de 10 a 1
18, Nou de la rambla, 18

CONSULTORI MÈDIC del Dr. CASASSA

VIES URINÀRIES, SÍFILIS I PELL
Preus Econòmics

De 11 a 1, i de 5 a 7: Festius de 11 a 1: TALLERS, 29, entl.

GANIVETERIA "ARTERO"

NOM DE GARANTIA

La casa més assortida amb màquines de tallar cabells i llurs peces de recambi.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) de navalles barberes i del ajustatge de màquines perruqueres.

Abans de fer vostres compres consulteu-la.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República) BARCELONA

Joaquim Juvanet i Rovira

Cirurgià - Pedicur

PETRITXOL, 11, 2.^{on} 1.ª - Tel. 20547 - Barcelona

Compreu els millors tortells de crema i nata al
Forn de San Miquel
Passeig de Gracia, 101

Pisos luxosament moblats

Ascensor - Bany - Telèfon

CARRER ROSAL, 44

Barcelona

APOPLEXIA (Feridura)

PARALISI - ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic específic vegetal i completament inofensiu.

ANTI APOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

GRAN BASAR DE SASTRERIA I CAMISERIA SISTEMA NORD - AMERICÀ

Entre els 30 maniquís dels aparadors de la Casa BASTIDA els més grans i més ben assortits en trajos d'home de tot Barcelona i veureu reflexada la verdadera moda amb major elegància, més bona qualitat i la més exagerada baratura.

Es necessari conèixer la Casa BASTIDA, en aquest moment és l'únic Basar ahon cada un compra amb confiança el vestit al seu gust i al preu que li convé.

Tenim més de un milió de Ptes. d'existències que ens proposem vendre a qualsevol preu amb el fi de proporcionar al comprador grans aventatjes i deixar buits els nostres prestatjes per efectuar grans obres d'embelliment i nous engrandiments.

SASTRERIA

	desde	15'—	ptes.
Trajos	»	25'—	»
Trajos llana	»	50'—	»
Trajos estam	»	4'95	»
Pantalons	»	7'95	»
Pantalons paten	»	11'75	»
Pantalons llana	»	10'—	»
Impermeables	»	15'—	»
Impermeables pluma	»	10'—	»
Trinxeres	»	15'—	»
Checos	»		»

Als preus següents:

CAMISERIA

	des de	1'95	ptes.
Calçotets	»	4'95	»
Camises	»	4'95	»
Pijames	»	0'50	»
Colls	»	0'50	»
Mitjons	»	cotó 0'95	»
Camisetes	»	1'50	»
Camisetes seda	»	0'50	»
Corbates	»	0'25	»
Mocadors	»	0'50	»
Mocadors seda	»		»

ESPECTACLES

TEATRE CÒMIC REVISTES

L'èxit mai no vist

¡Al Pueblo! ¡Al Pueblo!

per LAURA PINILLOS
Alady i Lepe

F. Layret, 55 - Telèfon 34541

TEATRE NOVETATS

Companyia Lluís Calvo
RAQUEL MELLER
La Chulapona
RAQUEL MELLER
La Chulapona

POLIORAMA

Companyia Xirgu - Borràs

La Sirena Varada

de Alexandre Casona

MONUMENTAL GRAN CURSA DE BRAUS

8 BRAUS DE
GONZALEZ
PER

ARMILLITA
M. BIENVENIDA
P. BIENVENIDA

CARNICERITO DE MÉXICO

ENTRADA 3 PTES.

FRONTÓ PRINCIPAL PALACE

Extraordinaris partits
amb cistella
pels asos de la pilota

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits,
tarda i nit
ELS MILLORS PILOTARIS
Voleu passar una bona estona,
aneu al Frontó Novetats.

TABÚ CLUB

Dancing i Grans
Atraccions

R. Catalunya, 24 Telèf. 12603

PRINCIPAL - PALACE PALAU DE LES REVISTES

Las mujeres del Zodiaco
Margarita Carbajal
Carles Garriga i Paco Gallego

Guia Cinematogràfica

COLISEUM

LA MUJER ACUSADA

per Nancy Caroll
i Gary Grant

Un film Paramount

CINEMA VOLGA

Lo que sueñan las mujeres

per Gustav Fröhelic

Sábado de juerga

per Nancy Carrol i Gary Grant

PUBLICINEMA

Sessió contínua de 3 tarda a 1 de la matinada
Seient 1 pta.

Reportatges - Documentals
Darreres Actualitats Mundials
Passeig de Gràcia, 57 Tel. 79681

CINEMA RAMBLAS

ELS MILLORS PROGRAMES

CINEMA IRIS-PARK
EL AGUA EN EL SUELO
(en espanyol) Maruchi Fresno
DIME QUIEN ERES TU
per Liane Haid
EL JINETE HURACAN

CINEMA GOYA
TRES CABALLEROS DE FRAC
per Titlo Schipa
La maravillosa tragedia de Lourdes
* Lo que sueñan las mujeres

TRIUNFO I MARINA
REINA EL AMOR
Ha entrado un fotógrafo
SE NECESITA UN RIVAL
Cambate de Smelinch - Walker

CHILE CINEMA
EL AGUA EN EL SUELO
altres pel·lícules de gran èxit
Extraordinari programa

CINE BARCELONA
DIME QUIEN ERES TU
per Liane Haid
EL COLLAR DE LA REINA
Greifer entre estafadores de frac

INTIM CINEMA
LA CASA ES SERIA
LA MUNDANA
EL SIGNO DE LA CRUZ
per Claudette Colber i F. March

Ibèria endins.

SAMPER.—Au a treballar. La collita és sagrada.

EL POBLE.—I la nostra fam de tot l'any, també.